

3/6/2021

Παρέμβαση και καταληκτική ομιλία του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα στην παρουσίαση της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία για το περιβάλλον, την κλιματική κρίση και την πράσινη μετάβαση "Ελλάδα +Περιβάλλον"

Α. ΤΣΙΠΡΑΣ: Βάζει ένα στοιχείο στην κουβέντα μας που αξίζει τον κόπο να το εντοπίσουμε. Όλοι μιλάμε για την αναγκαιότητα πια της πράσινης μετάβασης, βάζει το θέμα της δίκαιης μετάβασης, απ' τη σκοπιά του κλάδου της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας που ήδη έχει πληγεί για διαφόρους λόγους και βρίσκεται σε μια διαδικασία αναδιάρθρωσης μάλλον χωρίς ευσίωνες προοπτικές.

Άρα το θέμα της δίκαιης μετάβασης είναι κομβικό κατά την άποψή μου, να μη μείνει κανένας πίσω από αυτή τη διαδικασία. Διότι αν μείνει πίσω και έχουμε άνοιγμα της ψαλίδας, διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής, τότε αυτή η αναγκαία για όλους μας διαδικασία, μπορεί να δημιουργήσει και τεράστιες κοινωνικές εντάσεις και συγκρούσεις και αρνητές. Όπως στον κορονοϊό είχαμε αρνητές, έτσι κι εδώ μπορεί να έχουμε αρνητές της μετάβασης.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Αυτό αν μου επιτρέπετε είναι μια πρόκληση, είναι πολύ εύκολο να γυρίσουμε οι ίδιοι παίκτες να γίνουν πράσινοι, άρα να έχουμε πετύχει τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, αλλά να έχουμε χάσει το κομμάτι της κοινωνίας. Μιλώντας για τη μετάβαση αυτή, η μετάβαση αυτή πρέπει να είναι πράσινη και δίκαιη μαζί...

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ: Είναι αυτό που λέμε «κλιματική δικαιοσύνη», «κοινωνική δικαιοσύνη» και «ψηφιακή δικαιοσύνη».

Α. ΤΣΙΠΡΑΣ: Και αφορά και κλάδους μέσα στον κοινωνικό ιστό και στα επαγγέλματα, αφορά και γεωγραφικές περιοχές.

Α. ΤΣΙΠΡΑΣ: Ήταν μια πάρα πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση, αν και με πολλές τοποθετήσεις, εν τούτοις εγώ βγαίνω πιο σοφός, γιατί άκουσα και από τους επιστήμονες και από τους εκπροσώπους φορέων και απ' όλους, πολύ χρήσιμα πράγματα.

Θέλω να κλείσω λέγοντας το εξής: Ο Ζακ Υβ Κουστώ είχε πει ένα ωραίο: Ο άνθρωπος έμαθε όλα τα προηγούμενα χρόνια να παλεύει με τη φύση για να επιβιώσει. Τώρα οφείλει να μάθει να προστατεύει τη φύση για να επιβιώσει. Αυτό λοιπόν νομίζω ότι αρχίζει σιγά-σιγά και γίνεται κτήμα και το κατανοούν όλοι, Δεξιοί, Αριστεροί, κυβερνήσεις, καπιταλιστές, μικρομεσαίοι, εργαζόμενοι, όλοι, το κατανοούν σιγά-σιγά όλοι. Αυτό είναι το καλό νέο. Και άρα, οδηγηθήκαμε σιγά-σιγά στην ανάγκη να βάλουμε στόχους. Το 2015 μπήκαν στόχοι.

Και νομίζω θα συμφωνήσει ο κ. Χαραλαμπίδης μαζί μου σ' αυτό, που τα παρακολουθεί πάρα πολύ στενά τα πράγματα, αυτή η πενταετία, εξαετία, ήταν σα δεκαετίες σε σχέση με την αλλαγή συνείδησης της διεθνούς κοινότητας, των διεθνών Οργανισμών. Με εξαίρεση την τετραετία Τραμπ, όλη η παγκόσμια κοινότητα κινήθηκε σε μια κατεύθυνση. Αυτό είναι το καλό νέο.

Το κακό νέο όμως, είναι ότι δε χρειάζεται να έχουμε τους στόχους, πρέπει να συμφωνήσουμε και στο δρόμο, μέσα από τον οποίο θα προσεγγίσουμε τους στόχους. Έχει πολύ μεγάλη σημασία με ποιο δρόμο θα προσεγγίσουμε τους στόχους, διότι αν ο δρόμος αυτός αυξάνει τις ανισότητες, διαρρηγνύει την κοινωνική συνοχή, δημιουργεί εντάσεις, τότε ενδεχομένως ακόμα και αν φτάσουμε, που εγώ αμφιβάλλω αν θα φτάσουμε μ' αυτό το δρόμο στους στόχους, υπονομεύονται οι ίδιοι στόχοι.

Και φυσικά, η διεύρυνση των ανισοτήτων μας οδηγεί σ' έναν φαύλο κύκλο. Άρα, πρέπει να επιλέξουμε ένα δρόμο συμπεριληπτικό, που θα δημιουργεί κοινωνική συνοχή, που θα διευρύνει τη δημοκρατία, θα μειώνει τις ανισότητες. Κρίσιμο ζήτημα αυτό.

Άρα υπάρχουν, και μ' αυτό θέλω να κλείσω, δύο οπτικές και στο ζήτημα της συμφωνίας μας για την Πράσινη Μετάβαση. Είναι η οπτική αυτή η οποία θέλει να την προσεγγίσουμε με την πυξίδα της κοινωνικής δικαιοσύνης, άρα είναι η προοδευτική οπτική και η άλλη, η συντηρητική οπτική που αδιαφορεί για την κοινωνική δικαιοσύνη και το βλέπει μέσα από τα μάτια ενός project, business, ενός διαφορετικού τρόπου για να συνεχίσει ο καπιταλισμός.

Μίλησε ο Πέτρος για τον κανιβαλιστικό καπιταλισμό. Αυτή είναι η αλήθεια. Η πανδημία τι μας έμαθε; Η πανδημία μας οδήγησε σ' ένα σοκ. Το σοκ λοιπόν αυτό στο οποίο ήρθε η ανθρωπότητα, πιστεύω ότι μας κάνει όλους να κατανοούμε ότι δε μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι, δε μπορούμε να συνεχίσουμε με τις ανισότητες να διευρύνονται, δε μπορούμε να συνεχίσουμε με τους φυσικούς πόρους να κατασπαταλούνται.

Άρα πρέπει να σκεφτούμε αλλιώς. Είμαι αισιόδοξος, και κλείνω μ' αυτό, διότι φαίνεται ν' αλλάζουν τα πράγματα στον κόσμο. Όχι ακόμα στη χώρα μας, αλλά στον κόσμο φαίνεται ν' αλλάζουν. Πολύ θετική εξέλιξη η στροφή Μπάιντεν σε μια πιο ριζοσπαστική και πιο πράσινη προσέγγιση, θετικό το ότι στην Ευρώπη υπάρχει προοπτική να βγουν πρώτοι οι Πράσινοι στη Γερμανία και να έχουμε μια

γυναίκα Καγκελάριο Πράσινη. Μακάρι να γίνει, βέβαια όσοι έχουμε εμπειρία από τη Γερμανία, ποτέ δεν ξέρεις, αλλά μακάρι, θα είναι μια θετική εξέλιξη.

Ελπίζω λοιπόν και εδώ, αυτή η αλλαγή, ο αέρας αλλαγής που φυσάει σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο να έρθει κι εδώ και να μη χρειαστεί να περιμένουμε το 2033, πολύ πιο γρήγορα, να έχουμε και στη χώρα μας, μια στροφή, μια πολιτική αλλαγή. Δε θ' αντέξω να περιμένω το 2033 για να υπάρξει δημοκρατία, τουλάχιστον στο τηλεοπτικό τοπίο.